

JUMALATEENISTUSED PÜHAPÄEVITI KELL II

Jutlused seeriast „Vaimu vili“

01.03 „Pikk meel“, Vladimir Lukyanov

08.03 „Rahu“, Sander Tulk

15.03 „Rõõm“, Arno Lehtsaar

22.03 „Armastus“, Marten Põld, 3D koguduse pastor

29.03 Leho Paldre jutlus

ERITEATED

P, 15.03 kell 12.15 **Üldkoosolek** koguduseliikmetele
(pärast eesti teenistust, slaavi teenistus algab kell 14.)

R, 03.04 kell 11 **Suure reede** teenistus

P, 05.04 kell 11 **Ülestõusmispüha** teenistus

P, 05.04 kell 15–17 **Suur munadejaht** Toomemäel;
finiš, kohvik ja auhinnad Kolgatal;
kõik on oodatud, vanusest sõltumata!

P, 19.04 kell 11 Evangeelse sõnumi ja eestpalvekutsega teenistus,
jutlustab pastor **Allan Helde** (Viljandi)

NOORTELE JA LASTELE

Noorteõhtud reedeti kell 18.30
Juunioride õhtud neljapäeviti kell 18
Pühapäevakool 3–11aastastele
pühapäeviti jumalateenistuse ajal

PEREKONDLIKUD TEATED

08.01 kutusuti igavikku koguduse usklik sõber
Heino Kasekamp (snd 08.08.1959)

13.02 kihlusid ja soovivad astuda kristlikku abiellu
Heikki Pärn ja Jane Šimko

Telefon: 5558 7098
E-post: pastor@kolgata.ee
Koduleht: www.kolgata.ee
Facebook: Kolgata kogudus
youtube.com/KolgataKogudus

Address:
Veski 40
50409 Tartu

LHV: EE11 7700 7710 0114 3596
SEB: EE34 1010 1520 0181 0001
SWED: EE66 2200 2210 1817 7924
Saaja: Tartu Kolgata Baptistikogudus
Selgitus: Annetus

Uudiskirja toimikond
Mare Sumberg
Leho Paldre
Kerli Valk
Kujundas
Küllil Prillop

Veebruar, märts 2026 • Kolgata kogudus
UUDISKIRI

Issand on ustav ja kannab

Ümberringi on talv. Lumi ja jää. Tardumus. Loodus on justkui surnud. Kuigi mõni innukas tihane mõnel päikeselisel päeval saabuvat kevadet siutsub ning päike juba väheke soojendab, on ikkagi talv. Pikk külm, mille taandumine võtab aega.

Ajuti on eluski talveaeg. Mõnikord kuid. Vahel ka aastaid. Mõni mure või raskus, mis kestab. Korra justkui tuleks sulapäev, aga pakase võim naaseb. Valu lähedase pärast. Pereliikme tervisemure, millele (kiiret) lahendust ei ole. Keerukad suhted. Kaotus. Ebakindlus. Hirm. Tunne, et enam ei jaksa, ei oska, lained löövad üle pea. Teinekord näib Jumalgi kauge olevat. Mõistusega tead üht, aga kogemuslikult on maad võtnud vaikus ja tardumus.

Õnneks on meil Piibel, mille töötustest võime kinni haarata. Jumala Sõna kinnitab: „Ükski, kes usub [Jeesusesse], ei jää häbisse“ (Rm 10:11). Jumal ütleb: „Ma ei hülgas sind ega jäta sind maha!“ (Hb 13:15). Ka Jumala kogudus – üksteist toetavad liikmed (Ef 4:16) – on suur kingitus. Et õe või venna kõrval tegutseda, rõõmustada, ülistada, aga ka koos nutta, palvetada, vaikida.

Tänu Jumalale, talvekülm möödub! Päike käib kõrgemalt, kevad tuleb. Vahel hiline misega, aga tuleb. Ka elu talvised perioodid saavad läbi. Issand on ustav ja kannab. Hoidkem Tema ligi nii mäetipul kui orupõhjas – meiega on kõige lootuse Jumal (Rm 15:13).

Juhiabi Kerli Valk

Jumal ei ole kunagi oma kätt ära võtnud. Kolgata venekeelse kogukonna lugu

Seitsekümmend aastat tagasi tuli Kolgatal kokku venekeelne hulgake – mitte juhuse tahtel, vaid Jumala kindla käe abil, kes hetkegi ei kaota. Kolgata juhatus volitas venekeelse töö eest vastutama kaks diakonit, Hendrik Toodejuri (Hoppe) ja Julius Mölleri. Esimene venekeelne teenistus peeti 12. veebruaril 1956. Sisuliselt võttis töö juhtimise varsti üle Pjotr Spiridonov.

Mida on kõik need aastad teinud Jumal? Seda, mida alati: **ehitanud oma kogudust**, üks hing korraga, üks põlvkond teise järel.

Praegu on Tema sõrmejälgi näha kõikjal.

Elukogenud pühad, kelle palved on pidanud vastu aastakümnete katsumustes, istuvad kõrvuti **noorte peredega**, kelle hiljuti leitud usk on täis imetlust. **Tudengid** ülistavad koos **teismelistega**, avastades, et Jumal on lähemal, kui nad arvasid. Ja avatud silmade ning südametega **lapsed** kuulevad esimest korda, et Jumal, kes lõi tähed, **tunneb neid nimepidi**.

Eelmisel aastal sai ühest pühapäevakooli rühmast kaks. Koolieelses vanuses lapsed ja koolilapsed avavad oma Piiblid ja avastavad, kuidas iidised sõnad ikka veel puudutavad, kõnetavad ja kutsuvad.

Aga see, mis mind kõige enam liigutab, on **noored naised**. Mitmed neist on südame kutsel asunud tegema lastetööd. Eelmisel aastal läbisid kaks neist koolituse, et õpetada Jumala Sõna lastele; sel aastal järgivad nende eeskuju veel kaks. Nad ei istu kõrvaltvaatajatena. **Nad alistuvad, et teenida.**

Ja siis on **Kolgata naised** – selle koguduse vaikne, kindel ja ustav selgroog. Nad teenivad ilma tähelepanu tõmbamata. Nad palvetavad lakkamata. Nad annavad kulude üle arvet pidamata. **Ilma nendeta ei**

oleks see teenimistöö see, mis ta on. Taevas peetakse arvet iga märkamatu ustavuse teo üle.

Jumal tõstab esile ka **mehi**, kujundades neist juhid, kes jutlustavad, hoolitsevad väikegruppide eest ja teenivad vaimulike juhtidena oma kodudes, juhtides armastusega, mitte jõuga.

Seitsekümmend aastat. Ja Jumal ei ole lõpetanud. Sama käsi, mis tõi kokku selle kogukonna seitse aastakümnet tagasi, hoiab seda ka täna. Kolgata lugu ei ole inimliku pingutuse lugu. See on lugu **Jumalast, kes ei jäta oma rahvast.**

Selle loo parimad peatükid on veel ees.

„Aga Jumalale, kes meis tegutseva väega võib korda saata palju rohkem, kui oskame paluda või isegi mõelda, temale olgu kirkus koguduses ja Kristuses Jeesuses igavesest ajast igavesti kõigi sugupõlvedeni! Aamen.“ (Ef 3:20–21)

Vladimir Lukyanov, Kolgata venekeelse töö juht

Julgus unistada, julgus alustada

Seekordne Kolgata kohvikuõhtu teemal „Elus on midagi enam!“, mis oli ühtlasi ka algava Alfa kursuse eelõhtu, toimus pühapäeval, 25. jaanuaril. Külaliseks oli Toivo Tänavsuu, endine tippajakirjanik ja praegune arst, kes jagas oma lähiminevikust ja olevikust seda, kuidas Jumal on tema elus otsuseid suunanud: isiklik Jumala juurde pöördumise lugu, vähiravifondi „Kingitud elu“ rajamine, keskealisena arstiks õppimise vaeviline teekond koos sinna juurde kuuluvate lõbusate kooliseiklustega.

Õhtu alustuseks vaatasime üheskoos Maria Avdjuško dokfilmi „Head inimesed“, mis tutvustas fondi ja kus mõned sellest abisaajad jagasid oma haiguse lugu.

Hiljuti ilmunud raamatus „Sellest, kuidas dinosaurus arstiks õppis ja ellu jäi“ julgustas autor oma õpingutest rääkides inimesi oma unistusi mitte unarusse jätma, vaid neid julgelt

teoks tegema. Saalis oli palju ka neid, kes olid raamatu juba läbi lugenud. Tagasiside raamatule oli väga soe ja uued huvilised said endale arstitudengipäeviku koos pühendusega.

Minagi olen raamatu läbi lugenud ja võin eespool öeldut kinnitada, kuid lisaksin veel, et raamatust õhkus palju südamlikkust, positiivsust ja energiat ning Toivo väga head huumorimeelt, millega ta meie elu probleemidele vaatab. Veel jäi raamatust meelde, kuidas autor rõhutab inimestevahelisi suhteid ja suhtlemist, mille puudumisel tänapäeval ka paljud füüsilised hädad alguse saavad.

Üritus tõi Kolgata suure saali rahvast täis. Istusime mitmekesi laudkondades, mis andis väga hea võimaluse vahepeal üksteisega erinevate teemade üle arutleda. Õhtu jooksul esitasid kuulajad külalisele ka rohkelt küsimusi.

Mare Sumberg, osaleja

Kohvikuõhtu Toivo Tänavsuuga „Elus on midagi enam!“ LOE LÄHEMALT →

